

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО
Кафедра внутрішньої медицини № 1

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор

з науково-педагогічної роботи

доцент Ірина СОЛОНИНКО

" 07 " 2023 р.

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
МОДУЛЬ 1 ДИСЦИПЛІНА «ПРАКТИКА З СІМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ:
ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА»
ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПРОФІЛЬНИЙ КУРС
«ХІРУРГІЯ З ДИТЯЧОЮ ХІРУРГІЄЮ»
ВБ 2.11.
6 рік навчання
підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»

Обговорено та ухвалено
на методичому засіданні кафедри
внутрішньої медицини № 1
протокол № 9 від 18.04.2023 р.

Завідувач кафедри
внутрішньої медицини № 1

професор Орест АБРАГАМОВИЧ

Затверджено

профільною методичною комісією
з терапевтичних дисциплін
протокол № 3 від 04.05.2023 р.

Голова профільної методичної комісії

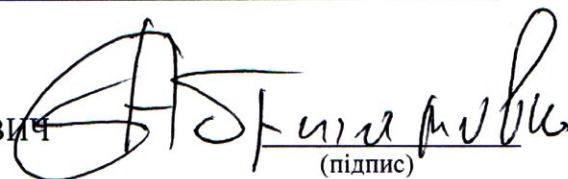
професор Олена РАДЧЕНКО

Робочу навчальну програму дисципліни «Внутрішня медицина» для студентів магістрів 6 курсу медичного факультету індивідуального профільного курсу «Хірургія з дитячою хірургією», які навчаються у Львівському національному медичному університеті імені Данила Галицького, склали: завідувач кафедри внутрішньої медицини № 1 д. мед. н., професор Орест АБРАГАМОВИЧ; к. мед. н., доцент Зоряна БІЛОУС, асистент Наталія ДРОБІНСЬКА.

Зміни та доповнення до програми навчальної дисципліни на 2023-2024 н. р.

№ з/п	Зміст внесених змін (доповнень)	Дата і № протоколу засідання кафедри	Примітки
1.	Форма підсумкового контролю змінилася з диференційованого заліку на залік.	Протокол № 9 від 18.04.2023 р.	

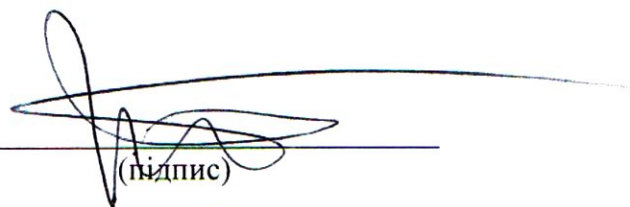
Завідувач кафедри д. мед. н., професор Орест АБРАГАМОВИЧ

(підпис)

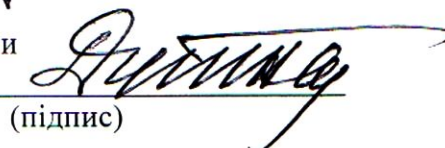
Рецензенти (рецензії додаються):

Завідувач кафедри сімейної медицини
д. мед. наук, професор Олег НАДАШКЕВИЧ

(підпис)

Завідувач кафедри пропедевтики внутрішньої медицини
д. мед. наук, професор Роман ДУТКА

(підпис)

ВСТУП

Програма з «Практики з симуляційної медицини: Внутрішня медицина» для індивідуального профільного курсу «Дитячі хвороби з дитячими інфекційними» для 6 курсу складена відповідно до освітньо-професійної програми (ОПП) підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти

галузі знань 22 «Охорона здоров'я»

спеціальності 228 «Педіатрія»

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Згідно з Навчальним планом викладання дисципліни «Внутрішня медицина» здійснюється на 6 курсі. Організація навчального процесу здійснюється за Європейською кредитно-трансферною системою організації навчального процесу (ЄКТС).

Програма з «Практики з стимуляційної медицини» на 6 курсі передбачає вивчення основ симуляційної медицини з внутрішньої медицини, при цьому наголос робиться на вивченні та удосконаленні практичних навичок, які передбачають клінічне і фізикальне обстеження пацієнта, виявлення основних симптомів і синдромів, клініко-діагностичну інтерпретацію показників стандартних та додаткових лабораторно-інструментальних досліджень в нормі та при патології, проведення диференційної діагностики за синдромним і нозологічним принципами, визначення тактики екстреної медичної допомоги у випадку невідкладних станів, принципів лікування, планування стратегії профілактики й визначення прогнозу, а також виконання медичних маніпуляцій.

Орієнтовна тривалість практичних занять – 7,0 годин. Основна мета цього курсу – вивчення студентом основ внутрішньої медицини. Студенти беруть участь у діагностично-лікувальному процесі інтерактивних пацієнтів під керівництвом викладачів кафедри. Також передбачено оволодіння/ознайомлення з процедурами, що найчастіше застосовуються в практиці внутрішньої медицини. Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є: а) практичні заняття, б) самостійна робота студентів.

Тематичні плани практичних занять та самостійної роботи розкривають проблемні питання відповідних розділів внутрішньої медицини.

Практичні заняття проводять імітаційному центрі ЛНМУ імені Данила Галицького. Методика організації практичних занять передбачає необхідність:

- зробити студента учасником процесу надання медичної допомоги інтерактивним пацієнтам;
- оволодіти професійними практичними навичками; навичками роботи в команді студентів, лікарів, інших учасників процесу надання медичної допомоги;
- сформуванню у студента, як у майбутнього фахівця, розуміння відповідальності за рівень своєї підготовки, її удосконалення упродовж навчання і професійної діяльності.

Для реалізації зазначеного на першому занятті відповідного модуля необхідно надати студенту детальний план роботи в клініці та забезпечити умови для його реалізації. Цей план повинен включати:

- дослідження, які має засвоїти студент (або ознайомитись);
- алгоритми (протоколи) обстежень, встановлення діагнозу, лікування, профілактики відповідно до стандартів доказової медицини;
- курацію інтерактивних пацієнтів, яку має здійснювати студент упродовж вивчення дисципліни;
- проведення серцево-легеневої реанімації.

Курація інтерактивного пацієнта передбачає:

- 1) з'ясування скарг хворого, анамнезу хвороби та життя, проведення опитування за органами та системами;
- 2) проведення фізикального обстеження хворого та визначення основних симптомів/синдромів хвороби;
- 3) аналіз результатів лабораторного та інструментального дослідження;
- 4) встановлення діагнозу;
- 5) призначення лікування;
- 6) визначення заходів первинної та вторинної профілактики;
- 7) доповідь результатів обстеження хворого командою студентів у навчальній групі, розбір під керівництвом викладача правильності встановлення діагнозу, диференційного діагнозу, призначеного обстеження, лікувальної тактики, оцінки прогнозу та працездатності, профілактики.

Рекомендовано проводити практичні заняття з включенням:

- 1) контролю початкового рівня знань за допомогою тестових запитань, складених у форматі запитання з 5 варіантами відповіді, з яких 1 – правильна та перевірки робочих зошитів;
- 2) ведення 1-2 інтерактивних хворих із хворобами та станами, що відповідають тематиці заняття, з наступним обговоренням правильності встановлення діагнозу, диференціальної діагностики та лікувальних заходів із застосуванням засад доказової медицини і у відповідності до Національних та Європейських настанов і протоколів;
- 3) розгляду результатів додаткових методів дослідження (лабораторних та інструментальних), які застосовуються під час діагностики і проведення диференційного діагнозу, розгляд яких передбачений темою практичного заняття;
- 4) виконання маніпуляцій на симуляторах;
- 5) контролю кінцевого рівня знань за тестовими завданнями.

Самостійна та індивідуальна робота студентів є складовою частиною навчальної діяльності і входить до кредитів ЄКТС кожного модуля та дисципліни в цілому. Вона включає:

- підготовку до практичних занять;
- оволодіння практичними навичками;
- підготовку до підсумкового контролю;

- написання робочого зошита за темою заняття.

Викладачі кафедри забезпечують можливість здійснювати самостійну роботу. Під час практичних занять та підсумкового контролю проводять контроль та оцінку її виконання.

Кафедра внутрішньої медицини має право вносити зміни до навчальної програми у межах до 15,0 %.

Засвоєння теми (поточний контроль) контролюється на практичному занятті. Рекомендується застосовувати такі засоби оцінки рівня підготовки студентів: тестові завдання, розв'язання ситуаційних задач, проведення лабораторних досліджень та оцінка їх результатів, аналіз і оцінка результатів інструментальних досліджень і параметрів, що характеризують функції організму людини, контроль засвоєння практичних навичок і медичних маніпуляцій на стимуляторах і інтерактивних табло.

Підсумковий контроль складається на останньому практичному занятті викладачу кафедри відповідно до графіка, затвердженого на навчально-методичній нараді кафедри. Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою з урахуванням оцінок засвоєння окремих модулів.

Для тих студентів, які хочуть поліпшити оцінку з дисципліни, по завершенню вивчення дисципліни, навчальним планом передбачено термін для перескладання.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них	Аудиторних			Вид контролю
	Всього	Лекцій (годин)	Практичних занять (год.)	СРС	
Практика з симуляційної медицини: Внутрішня медицина Індивідуальний профільний курс «Дитячі хвороби з дитячими інфекційними»	2 кредити / 60 год.	0	35	25	залік

Предметом вивчення навчальної дисципліни є етіопатогенез, діагностика, лікування, профілактика та невідкладна допомога у разі хвороб, що трапляються в клініці внутрішньої медицини.

Міждисциплінарні зв'язки: базуються на вивченні студентами анатомії людини, медичної біології, гістології, цитології та ембріології, патоморфології, фізіології, патофізіології, мікробіології, вірусології та імунології, фармакології, клінічної фармакології та клінічної фармації, радіології та радіаційної медицини, пропедевтики внутрішньої медицини.

Міждисциплінарні зв'язки:

Дисципліна	Знати
1	2
Анатомія	Анатомічні особливості серцево-судинної та легеневої систем, мале та велике кола кровообігу, будову стінки судин, нефрона, нирок, сечовидільних шляхів, надниркових залоз та інших ендокринних залоз; особливості кровопостачання серця; іннервацію міокарда; будову симпатичної і парасимпатичної нервової систем; провідну систему серця. Анатомічну будову травної системи (стравоходу, шлунка, ДПК, товстої і тонкої кишок, печінки та жовчовивідних шляхів, ПЗ), її кровопостачання, іннервацію, функції. Анатомічну будову скелета людини, суглобів, суглобової поверхні, синовіальної оболонки. Анатомічні особливості органів кровотворення і будови судин різного калібру. Анатомічну будову лімфатичної системи.
Топографічна анатомія	Розташування та проєкцію серця, клапанного апарату серця. Топографію судин і нервів. Топографію дихальної системи (взаєморозташування бронхів, легень, легених судин, плеври) Топографію травної системи (взаєморозташування органів гастродуоденальної зони, печінково-дуоденальної зони (печінки, жовчного міхура), тонкої і товстої кишок) Топографію кісток, м'язів та суглобів. Розташування нирок, сечоводів, сечового міхура щодо інших органів черевної порожнини.
Патологічна анатомія	Будову фіброзної бляшки; морфологічний субстрат атеросклерозу. Макроскопічні та мікроскопічні зміни в разі гострої оклюзії вінцевої артерії атеросклеротичного генезу. Атеросклеротичні зміни вених артерій, ішемічні зміни в міокарді. Патолого-анатомічні особливості ТЕЛА та легеневого серця (ЛС).

	<p>Клітинні зміни клапанів серця інфекційного генезу та зміни перикарда в разі запальних процесів різної етіології.</p> <p>Клітинні зміни міокарда в разі запальних процесів.</p> <p>Морфологію міокарда в разі різних видів блокад серця, залежно від органічного ушкодження серця.</p> <p>Зміни будови стінки бронхолегеневої тканини в разі бронхіальної астми, пневмонії, плевриту, зміни паренхіми легень у разі легеневої недостатності.</p> <p>Запальні й анатомічні зміни слизової оболонки стравоходу та шлунка (поверхневий, дифузний антральний, інтерстиційний, гіперсекреторний, тип В, тип А, дифузні зміни тіла шлунка, асоційований з перніціозною анемією, реактивний рефлюкс-гастрит, тип С, пептичні виразки); морфологічні зміни в разі синдрому подразненої кишки, хвороби Крона, неспецифічного виразкового коліту; механізм виникнення симптомів гострого та хронічного холециститу, дискінезій жовчного міхура, жовчно-кам'яної хвороби; анатомічні зміни, які можуть стати причиною цирозу печінки та патогенетичні механізми різних синдромів цирозу печінки; механізм виникнення симптомів хронічного панкреатиту і раку підшлункової залози.</p> <p>Анатомічні зміни в проміжному мозку, ендокринних залозах, у внутрішніх органах.</p> <p>Патолого-анатомічні особливості вроджених анемій, гострих лейкоемій та хронічних лейкозів, лімфом.</p> <p>Морфологічні зміни сполучної тканини в разі специфічного та неспецифічного запалення.</p> <p>Аномалії формування кісток.</p> <p>Патолого-анатомічні особливості подагри.</p> <p>Патолого-анатомічні особливості анкілозуювального спондилоартриту та реактивних артритів.</p> <p>Патолого-анатомічні особливості амілоїдозу нирок і гломерулонефриту.</p> <p>Патолого-анатомічні особливості пієлонефриту, тубулоінтерстиційного нефриту.</p> <p>Патолого-анатомічні зміни нирок у разі первинного ураження клубочків.</p>
Гістологія	<p>Гістологічну будову серця (перикарда, міокарда, ендокарда), артеріальної та венозної стінок.</p> <p>Будову стінки трахеї, бронхів, альвеол у нормі та патології.</p> <p>Клітинну будову СО стравоходу, шлунка та ДПК, тонкої і товстої кишок, стінок жовчного міхура і жовчовивідних проток, мікроскопічну будову печінки та гістологічні зміни у нормі та у випадку патології, морфологічні ознаки ХП та раку ПЗ.</p> <p>Юкта-гломерулярний апарат нирок, гістологічну будову ендокринних залоз.</p> <p>Морфологічну будову сполучної тканини.</p> <p>Гістологічну структуру кістки, окістя, хряща, синовіальної оболонки.</p> <p>Морфологічні особливості еритроцитів, ретикулоцитів; мікроскопічну будову лімфатичних вузлів, лімфопоезу; гемограму, мієлоцитограму в нормі і за наявності лейкоемій; гістологічні особливості органів кровотворення і будови судин різного калібру.</p>
Нормальна фізіологія	<p>Механізми регуляції АТ.</p> <p>Функції симпатичної і парасимпатичної нервової систем.</p> <p>Функції, серця та його провідної системи, артерій і вен.</p> <p>Основні методи контролю функції дихання; фізіологічний дренаж; показники функції зовнішнього дихання, їх значення; функціональний стан газообміну в легенях.</p> <p>Основні механізми, які забезпечують антирефлюксний захист; функції шлунка, ДПК, тонкої та товстої кишок в нормі; функції жовчного міхура, жовчовивідних шляхів, обмін білірубину в нормі та у разі механічної жовтяниці; особливості кровопостачання, іннервації печінки, її функціональної діяльності; основні ендо- та екзокринні функції ПЗ.</p> <p>Функції гіпофіза, кори надниркових залоз, статевих залоз.</p> <p>Фізіологічні особливості сполучної тканини.</p> <p>Функцію суглобів, фізіологічні вікові особливості будови кісток і суглобів.</p> <p>Функції нирок. Механізм утворення первинної і вторинної сечі.</p> <p>Регуляцію гемопоєзу, особливості коагулянтної й антикоагулянтної системи в нормі.</p>
Патологічна фізіологія	<p>Пресорні та депресорні механізми.</p> <p>Основні причини ушкодження ендотелію; чинники ризику атеросклерозу; холестеринову теорію атеросклерозу; функціональні порушення нервової системи.</p> <p>Механізм виникнення ішемічних і некротичних змін у міокарді.</p> <p>Механізми порушення функцій міокарда, вінцевих судин і провідної системи серця.</p> <p>Особливості коагулянтної й антикоагулянтної системи у випадку патології.</p> <p>Механізми і причини виникнення ТЕЛА та ЛС.</p> <p>Механізм порушення гемодинаміки в разі інфекційного ендокартиту.</p>

	<p>Механізм порушення гемодинаміки у разі перикардитів. Порушення функції провідності серця. Механізми виникнення гострої та хронічної СН. Причини та механізми виникнення порушень бронхіальної прохідності захворювань бронхолегеневої системи; механізми виникнення абсцесу легень, гангрен легень і бронхоекстатичної хвороби та ЛН; види гіпоксії, механізми їх виникнення, основні причини й патогенез ДН; показники пневмотахометрії, спірографії, пікфлоуметрії залежно від типу і стадії вентиляційної недостатності. Основні патологічні чинники виникнення ГЕРХ; причини та механізм порушення функцій шлунка, тонкої та товстої кишок, жовчного міхура жовчовивідних шляхів; особливості патогенезу гепатитів, ЦП; порушення функціонування ендо- та екзокринної функцій ПЗ. Механізми порушення центральної регуляції обміну речовин, зокрема жирового, вуглеводного, порушення проміжного обміну. Механізми виникнення аутоімунних хвороб. Причини та механізми порушення функцій сполучної тканини. Ураження кістково-суглобової системи, зумовлені генетичними дефектами, а також негативним впливом зовнішніх і внутрішніх чинників. Причини, механізм виникнення остеоартрозу. Причини, механізм виникнення подагри. Причини, механізм виникнення артритів і артропатій. Патолого-анатомічні особливості амліоїдозу нирок і гломерулонефриту. Причини та механізми виникнення хвороб нирок, порушень водно-електролітного балансу, білкового й ліпідного обміну. Причини та механізми патогенезу хвороб нирок, що призводять до виникнення хронічної хвороби нирок і гострого ушкодження нирок.</p>
Мікробіологія	<p>Властивості збудників, що є етіологічними чинниками виникнення інфекційного ендокардиту, пневмонії, плевритів, виразкової хвороби. Нормальний склад мікрофлори тонкої кишки та його зміни відповідно до різних вікових груп; визначення дисбактеріозу кишки; основні збудники захворювань товстої кишки</p>
Біохімія	<p>Обмін і функції в організмі фолієвої кислоти, вітаміну В₁₂, заліза; клінічну оцінку змін біохімічних показників крові за геморагічних захворювань. Методи клініко-лабораторного дослідження кисневого балансу крові. Структуру та біосинтез основних метаболічних процесів, що відбуваються в товстій кишці.</p>
Клінічна імунологія та алергологія	<p>Типи імунологічних реакцій. Методи визначення показників гуморального та клітинного імунітету. Імунологічні методи діагностики хвороб сполучної тканини.</p>
Пропедевтика внутрішньої медицини	<p>Семіотику Вторинної АГ. Семіотику атеросклерозу та нейроциркуляторної дистонії. Симптоматику астеничного, тахікардійного, кардіологічного, гіпертензивного, вегетативно-судинного синдромів. Семіотику гострого коронарного синдрому та інфаркту міокарда. Симптоматику хронічних форм ІХС. Симптоматику ТЕЛА, гострого, підгострого та хронічного ЛС. Семіотику набутих і вроджених вад серця. Симптоми інфекційного ендокардиту. Семіотику міокардитів, кардіоміопатій. Семіотику перикардиту. Принципи роботи електрокардіографа. Методика електрокардіографії та розшифрування ЕКГ. Семіотику аритмій. Клінічні симптоми блокад серця. Інтерпретацію змін у разі порушень провідності. Симптоми гострої та хронічної СН. Обстеження пацієнтів із задишкою (збір скарг, анамнезу захворювання та життя, об'єктивне обстеження дихальної, серцево-судинної систем, аналіз результатів додаткових методів обстеження); виявлення основних симптомів і синдромів бронхіальної обструкції, БА, пневмонії, плевритів та їх ускладнення; ЛН, стадії, клінічні особливості. Основні симптоми ГЕРХ, ШД, ХГ; клінічні ознаки ПВШ і ДПК та ускладнення цих хвороб; клінічні ознаки целиакії; обстеження пацієнтів із ураженням товстої і тонкої кишок; копрологічні дослідження; виявлення симптомів холециститу, холангіту, дискінезій жовчовивідних шляхів за гіпо-, гіпер- і змішаним типом; фізикальне обстеження печінки і трактування основних досліджень функцій печінки; клінічну симптоматику ожиріння Симптоматику ревматизму та СЧВ. Симптоматику системних хвороб сполучної тканини.</p>

	<p>Симптоматику системних васкулітів. Методи обстеження суглобів, симптоматику ревматоїдного артриту. Симптоматику остеоартрозу. Симптоматику та семіотику подагри. Симптоми, що трапляються у разі хвороб нирок, методи лабораторної та інструментальної діагностики. Симптоми і синдроми, що трапляються у разі ХХН, гострого ушкодження нирок. Характерні скарги, клінічні синдроми в разі хвороб кровотворної системи; вміння зібрати анамнез, виявити особливі скарги, провести клінічне обстеження хворих із хворобами кровотворної системи; лабораторні методи оцінки гемопоєзу в нормі та за наявності лейкоемій.</p>
Онкологія	<p>Обстеження хворого з гематоонкологічними хворобами; діагностику паранеопластичних реакцій. Стравохід Баррета, ракові та передракові зміни стравоходу; клінічні ознаки раку шлунка, злоякісних і доброякісних новоутворень товстої кишки, тонкої кишки, доброякісних і злоякісних пухлин біліарної системи, ракові та передракові зміни печінки.</p>
Рентгенологія	<p>Рентгенологічні зміни в разі БА, пневмонії, плевриту. Рентгенологічні ознаки моторної дисфункції стравоходу, ГЕРХ, виразки, стриктури стравоходу, кили стравохідного отвору діафрагми, пухлини, вкорочення та аномалії стравоходу, гастритів і ВХ шлунка та дванадцятипалої кишки, пухлин шлунка, хронічного ентериту, глютенної ентеропатії, хвороби Дж. Х. Уїлла, СПК і ЗЗК, зміни в разі ХП під час застосування окремих методів візуалізації ПЗ (УЗД, КТ, МРТ, ангіографія, сканування). Рентгенологічні стадії ревматоїдного артриту. Рентгенознаки остеоартрозу. Рентгенологічні особливості подагричного ураження суглобів. Рентгенознаки анкілозуючого спондилоартриту та реактивних артритів. Рентгенологічні зміни у разі мієломної хвороби.</p>
Хірургія	<p>Клінічні ознаки ускладнень ГЕРХ, кровотеч, перфорації, пенетрації за ПВШ та ДПК, кишкової непрохідності, перитоніту хірургічні ускладнення ціліакії та ентеропатій; частку ЖКХ в структурі хірургічних захворювань; зв'язок ЖКХ з іншими хірургічними хворобами; клінічні ознаки ускладнень хронічних гепатитів.</p>
Фармакологія	<p>Класифікацію та механізм дії тромболітиків, наркотичних анальгетиків, антикоагулянтів і антиагрегантів, нітратів, β-адрено-блокаторів, ліпідознижувальних ЛЗ, ІАПФ, діуретиків, антагоністів кальцію, кардіотропних, седативних ЛЗ. Класифікацію антиаритмічних ЛЗ, механізм дії. Групи та механізми дії ЛЗ, що покращують провідність серця. Антибактерійні, противірусні, протигрибкові ЛЗ, класифікацію, механізм дії, показання, протипоказання, можливі ускладнення. Механізм дії, показання для призначення та побічні ефекти відхаркувальних і бронхорозширювальних ЛЗ. Антисекреторні ЛЗ (антихолінергічні ЛЗ, блокатори H₂-гістамінових рецепторів, блокатори протонової помпи, антагоністи гастринових рецепторів, антациди); гастроцитопротектори (стимулятори слизоутворення, ті, що утворюють захисну плівку, обволікувальні та в'язучі ЛЗ); ЛЗ, які впливають на моторну функцію шлунка та ДПК. Групи ЛЗ, які призначаються з метою корекції дисбактеріозу кишки та нормалізують процеси травлення. Механізм дії, показання та протипоказання основних ЛЗ, що застосовуються для лікування СПК, ХК, НВК. Спазмолітики, жовчогінні, протизапальні, анальгетики, механізми їх дії. Гепатопротектори, ентеросорбенти, амінокислоти, жовчні кислоти, механізм їх дії. Механізм дії, показання та протипоказання до застосування основних ЛЗ у лікуванні ХП. Групи та механізм дії ЛЗ для лікування ожиріння. Групи ЛЗ для лікування гострої ревматичної лихоманки та СЧВ, механізми їх дії. Класифікацію, механізм дії, підстави та застереження до призначення, ускладнення від вживання НПЗП, глюкокортикоїдів, цитостатиків, амінохінолінових ЛЗ, хондропротекторів, антиподагричних ЛЗ. Класифікацію і механізм дії ЛЗ, що їх використовують для лікування ХХН та гострого ураження нирок. Фармакологічні особливості ЛЗ, що використовуються у лікуванні різних форм анемії, лейкоемій, геморагічних хвороб.</p>

Соціальна медицина та організація охорони здоров'я	Структуру надання медико-санітарної допомоги населенню для належного використання ресурсів системи охорони здоров'я з метою профілактики та лікування
Курортологія	Курорти для лікування хронічних хвороб ШКК, ревматологічних хвороб, хвороб бронхолегеневої системи та хвороб сечовидільної системи

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання «Практики симуляційної медицини» на 6 курсі є формування здатності застосовувати набуті знання, уміння, навички та розуміння для вирішення типових задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів хвороб, невідкладних станів та хвороб, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Практика симуляційної медицини» на 6 курсі є:

- проводити опитування і клінічне обстеження хворих із основними хворобами серцево-судинної, дихальної, травної, сечовидільної, кістково-суглобової систем, гематологічними хворобами й аналізувати їх результати;
- визначати етіологічні та патогенетичні чинники найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- аналізувати типові клінічні ознаки, виявляти клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- встановлювати попередній діагноз найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- призначати лабораторне та інструментальне обстеження хворих з найбільш поширеними хворобами у клініці внутрішньої медицини та їх ускладненнями;
- на підставі оцінки результатів лабораторного та інструментального обстеження, проводити диференційний діагноз, обґрунтовувати та встановлювати клінічний діагноз найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- визначати принципи та характер лікування під час лікування найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- призначати лікування, в тому числі прогноз-модифікуюче, найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини та їх ускладнень;
- визначати тактику надання екстреної медичної допомоги на підставі діагнозу невідкладного стану;
- надавати екстрену медичну допомогу на підставі діагнозу невідкладного стану;
- проводити первинну і вторинну профілактику найбільш поширених хвороб у клініці внутрішньої медицини;
- оцінювати прогноз та працездатність хворих із найбільш поширеними хворобами у клініці внутрішньої медицини;
- виконувати медичні маніпуляції;
- вести медичну документацію;
- дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у ОПП).

Згідно з вимогами ОПП дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей**:

- *інтегральна*:

Здатність застосовувати набуті загальні і фахові компетентності для вирішення складних задач професійної діяльності лікаря-педіатра та практичних проблем у галузі охорони здоров'я на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій; питань судової та військової експертизи та/або здійснення інновацій. Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини (педіатрії). Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

- *загальні (ЗК)*:

- ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- ЗК3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
- ЗК6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
- ЗК7. Здатність працювати в команді.
- ЗК8. Здатність міжособистісної взаємодії.
- ЗК10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
- ЗК11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- ЗК12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
- ЗК13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.
- ЗК14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського

(вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

- спеціальні (фахові, предметні) (ФК):

ФК1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК4. Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні та профілактиці захворювань.

ФК5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань у пацієнтів різного віку: немовлят, дітей підлітків та дорослих.

ФК6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань у дорослих, а також пацієнтів дитячого та підліткового віку.

ФК7. Здатність до діагностування невідкладних станів у дорослих, дітей та підлітків.

ФК8. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги дитині.

ФК9. Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів.

ФК10. Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

ФК11. Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

ФК16. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

ФК21. Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ФК24. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ФК25. Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів.

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономність та відповідальність
1	2	3	4	5	6
Інтегральна компетентність					
Здатність застосовувати набуті загальні і фахові компетентності для вирішення складних задач професійної діяльності лікаря-педіатра та практичних проблем у галузі охорони здоров'я на відповідній посаді, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів та захворювань, що потребують особливої тактики ведення пацієнтів; лабораторних та інструментальних досліджень, медичних маніпуляцій; питань судової та військової експертизи та/або здійснення інновацій.					
Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини (педіатрії). Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.					
Загальні компетентності					
1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу	Знати способи аналізу, синтезу та подальшого сучасного навчання	Вміти проводити аналіз інформації, приймати обґрунтовані рішення, вміти придбати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями	Знати сучасні тенденції розвитку галузі та аналізувати їх	Вміти проводити аналіз професійної інформації, приймати обґрунтовані рішення, набувати сучасні знання	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення цілей	Нести відповідальність за своєчасне набуття сучасних знань
3.	Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях	Мати спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання	Вміти розв'язувати складні задачі і проблеми, які виникають у професійній діяльності	Зрозуміло і недвозначно донесення власних висновків, знань та пояснень, що їх обґрунтовують, до фахівців та нефахівців	Відповісти за прийняття рішень у складних умовах
4.	Знання та	Мати глибокі	Вміти здійснювати	Здатність	Нести

	розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності	знання із структури професійної діяльності	професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань	ефективно формувати комунікаційну стратегію у професійній діяльності	відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності
5.	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації	Знати види та способи адаптації, принципи дії в новій ситуації	Вміти застосувати засоби саморегуляції, вміти пристосовуватися до нових ситуацій (обставин) життя та діяльності	Встановлювати відповідні зв'язки для досягнення результату	Нести відповідальність за своєчасне використання методів саморегуляції
6.	Здатність приймати обґрунтовані рішення	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти приймати обґрунтоване рішення, обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування та навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
7.	Здатність працювати в команді	Знати тактики та стратегії спілкування, закони та способи комунікативної поведінки	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для забезпечення ефективної командної роботи	Використовувати стратегії спілкування	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
8.	Навички міжособистісної взаємодії	Знати закони та способи міжособистісної взаємодії	Вміти обирати способи та стратегії спілкування для міжособистісної взаємодії	Використовувати навички міжособистісної взаємодії	Нести відповідальність за вибір та тактику способу комунікації
10.	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій	Мати глибокі знання в галузі інформаційних і комунікаційних технологій, що застосовуються у професійній діяльності	Вміти використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній галузі, що потребує оновлення та інтеграції знань	Використовувати інформаційні та комунікаційні технології у професійній діяльності	Нести відповідальність за розвиток професійних знань та умінь
11.	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел	Знати місця пошуку, методи опрацювання та аналізу інформації з різних джерел	Вміти визначити пріоритетні напрямки пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел	Використовувати міжособистісну взаємодію	Відповідати за якісно здійснений пошук, опрацювання та аналіз інформації з різних джерел
12.	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків	Знати обов'язки та шляхи виконання поставлених завдань	Вміти визначити мету та завдання бути наполегливим та сумлінним під час виконання обов'язків	Встановлювати міжособистісні зв'язки для ефективного виконання завдань та обов'язків	Відповідати за якісне виконання поставлених завдань
13.	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем	Знати та усвідомлювати питання рівних можливостей та гендерних проблем	Вміти оцінити права та обов'язки, щодо рівних можливостей та гендерних проблем	Встановлювати міжособистісну взаємодію, що базується на рівних можливостях та виключає гендерні проблеми	Відповідати за встановлення рівних можливостей та усунення гендерних проблем.
14.	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати	Знати свої соціальні та громадські права та обов'язки, усвідомлювати цінності громадянського	Формувати свою громадянську свідомість, вміти діяти відповідно до неї. Вміти застосовувати цінності громадянського суспільства (вільного демократичного) для його	Здатність донести свою громадянську та соціальну позицію. Дотримуватись цінностей громадянського суспільства (вільного	Відповідати за свою громадянську позицію та діяльність за для сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод

	цінності громадянського суспільства (вільного демократичного) та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина України	суспільства (вільного демократичного) та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина України.	сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина України	демократичного) та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина України	людини і громадянина України
15.	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.	Знати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, знати про різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.	Вміти зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та вміти вести здоровий спосіб життя.	Дотримуватись моральних, культурних, наукових цінностей і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, їх місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, дотримуватись різних видів та форм рухової активності для активного відпочинку та здорового способу життя.	Нести відповідальність за дотримання моральних, культурних, наукових цінностей і досягнень суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності					
1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані	Мати спеціалізовані знання про людину, її органи та системи, знати методику та стандартні схеми опитування та фізикального обстеження пацієнта	Уміти провести бесіду з пацієнтом на підставі алгоритмів та стандартів, використовуючи стандартні методики провести фізикальне обстеження пацієнта. Вміти оцінити стан здоров'я людини	Ефективно формувати комунікаційну стратегію під час спілкування з пацієнтом. Вносити інформацію про стан здоров'я людини до відповідної медичної документації	Нести відповідальність за якісний збір отриманої інформації на підставі співбесіди, опитування, огляду, пальпації, перкусії органів та систем та за своєчасне оцінювання стану здоров'я людини та за прийняття відповідних заходів
2.	Здатність до визначення необхідного переліку	Знати стандартні методики проведення лабораторних та інструментальних	Уміти аналізувати результати лабораторних та інструментальних досліджень та на їх підставі	Формувати та донести до пацієнта та фахівців висновки щодо необхідного	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо оцінювання

	лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	досліджень	оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	переліку лабораторних та інструментальних досліджень	результатів лабораторних та інструментальних досліджень
3.	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу хвороби	Знати алгоритми діагностики хвороб; алгоритми виділення провідних симптомів або синдромів; попередніх та клінічних діагнозів; методи лабораторного та інструментального обстеження	Вміти проводити фізикальне обстеження хворого. Уміти приймати обґрунтоване рішення щодо виділення провідного клінічного симптому або синдрому; вміти поставити попередній та клінічний діагноз хвороби; призначити лабораторне та інструментальне обстеження хворого шляхом застосування стандартних методик	На підставі нормативних документів вести медичну документацію пацієнта (карту амбулаторного/стаціонарного хворого тощо)	Нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності встановленого попереднього та клінічного діагнозу хвороб
4.	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку під час лікування та профілактики хвороб	Знати про етичні та юридичні норми; алгоритми та стандартні схеми визначення режиму праці та відпочинку при лікуванні, на підставі попереднього та клінічного діагнозу хвороби	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, шляхом прийняття обґрунтованого рішення необхідний режим праці та відпочинку під час лікування	Формувати та донести до пацієнта та фахівців висновки щодо необхідного режиму праці та відпочинку під час лікування хвороби	Нести відповідальність за обґрунтованість призначення режиму праці та відпочинку під час лікування хвороби.
5.	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань у пацієнтів різного віку: немовлят, дітей підлітків та дорослих.	Знати алгоритми та стандартні схеми призначення харчування під час лікування хвороб	Вміти визначати, на підставі попереднього та клінічного діагнозу, характер харчування під час лікування хвороб	Формувати та донести до пацієнта, фахівців висновки щодо під час лікування хвороб	Нести відповідальність за обґрунтованість визначення харчування під час лікування хвороби
6.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань у дорослих, а також пацієнтів дитячого та підліткового віку.	Знати алгоритми та стандартні схеми лікування хвороб	Вміти визначати принципи та характер лікування хвороби	Формувати та донести до пацієнта та фахівців власні висновки щодо принципів та характеру лікування	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо принципів та характеру лікування хвороби
7.	Здатність до діагностування невідкладних станів у дорослих, дітей та підлітків.	Мати спеціалізовані знання про невідкладні стани людини; знати стандартні методики обстеження людини (вдома, на вулиці, у закладі охорони здоров'я) в умовах нестачі інформації;	Вміти визначити невідкладні стани (за списком 3); провести організаційні та діагностичні заходи спрямовані на рятування та збереження життя людини	Приймати обґрунтоване рішення щодо оцінки стану людини, діагнозу та організації необхідних медичних заходів в залежності від стану людини; заповнити відповідні медичні документи	Нести відповідальність за правильність та своєчасність діагностування невідкладного стану, ступеню його тяжкості та тактики надання екстреної медичної

		принципи надання екстреної медичної допомоги			допомоги
8.	Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги дитині.	Знати законодавчу базу щодо надання екстреної медичної допомоги, зокрема закон України «Про екстрену медичну допомогу». Знати про принципи надання екстреної медичної допомоги.	Вміти визначити невідкладні стани (за списком 3); принципи та тактику надання екстреної медичної допомоги; провести організаційні та діагностичні заходи спрямовані на рятування та збереження життя людини	Обґрунтовано формулювати та довести до пацієнта чи його законного представника необхідність надання невідкладної допомоги та отримати згоду на медичне втручання	Нести відповідальність за правильність визначення невідкладного стану, ступеню його тяжкості та тактики надання екстреної медичної допомоги
9.	Здатність до проведення лікувально-евакуаційних заходів	Знати алгоритми проведення лікувально-евакуаційних заходів	Вміти проводити лікувально-евакуаційних заходів	Пояснити необхідність та порядок проведення лікувально-евакуаційних заходів	Нести відповідальність за своєчасність та якість проведення лікувально-евакуаційних заходів
10.	Здатність до виконання медичних маніпуляцій	Знати алгоритми виконання медичних маніпуляцій	Вміти виконувати медичні маніпуляції	Обґрунтовано формувати та довести до пацієнта, фахівців висновки щодо необхідності проведення медичних маніпуляцій	Нести відповідальність за якість виконання медичних маніпуляцій
11.	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Знати та орієнтуватися у медичних проблемах, що виникають у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації.	Мати навички розв'язання медичних проблем у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації	Комунікувати задля розв'язання медичних проблем у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації	Нести відповідальність за вирішені медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.
16.	Здатність до ведення медичної документації	Знати систему офіційного документообігу в професійній роботі лікаря, включаючи сучасні комп'ю-терні інформацій-ні технології	Вміти визначити джерело та місце знаходження потрібної інформації в залежності від її типу. Вміти обробляти інформацію та проводити аналіз отриманої інформації	Отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела та на підставі її аналізу формувати відповідні висновки	Нести відповідальність за повноту та якість аналізу інформації та висновків на підставі її аналізу
21.	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефажівців,	Знати як зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефажівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Володіти способами та навиками для зрозумілого і неоднозначного донесення власних знань, висновків та аргументації з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефажівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Формулювати думку щодо зрозумілого і неоднозначного висвітлення власних знань, висновків та аргументації з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефажівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Нести відповідальність за обґрунтованість висновків щодо власних знань, висновків та аргументації з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефажівців,

	зокрема до осіб, які навчаються.				зокрема до осіб, які навчаються
24.	Дотримання етичних принципів під час роботи з пацієнтами, лабораторними тваринами	Знати етичні принципи, які застосовуються під час роботи з пацієнтами	Вміти застосовувати етичні принципи під час роботи з пацієнтами	Дотримуватися етичних принципів під час комунікації з пацієнтами	Нести відповідальність за дотримання етичних принципів під час роботи з пацієнтами
25.	Дотримання професійної та академічної доброчесності, нести відповідальність за достовірність отриманих результатів	Мати спеціалізовані знання про систему професійної та академічної доброчесності	Вміти організувати власну роботу з дотриманням професійної та академічної доброчесності	Комунікувати задля дотримання професійної та академічної доброчесності	Нести відповідальність за достовірність отриманих результатів

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

- проводити професійну діяльність у соціальній взаємодії, заснованій на гуманістичних і етичних засадах; ідентифікувати майбутню професійну діяльність як соціально значущу для здоров'я людини;
- застосовувати знання з загальних та фахових дисциплін у професійній діяльності;
- дотримуватись норм санітарно-гігієнічного режиму та вимог техніки безпеки під час здійснення професійної діяльності;
- використовувати результати самостійного пошуку, аналізу та синтезу інформації з різних джерел для вирішення типових завдань професійної діяльності;
- аргументувати інформацію для прийняття рішень, нести відповідальність за них у стандартних і нестандартних професійних ситуаціях; дотримуватися принципів деонтології та етики у професійній діяльності;
- здійснювати професійне спілкування сучасною українською мовою, використовувати навички усної комунікації іноземною мовою, аналізуючи тексти фахової направленості та перекладати іншомовні інформаційні джерела;
- дотримуватися норм спілкування у професійній взаємодії з колегами, керівництвом, ефективно працювати у команді;
- аналізувати інформацію, отриману в результаті наукових досліджень, узагальнювати, систематизувати й використовувати її у професійній діяльності.

№ з/п	Програмні результати навчання	Скорочення	Відповідність компетентностям
1.	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.	ПРН – 1	ЗК 1-8, 10-15; ФК 1-11, 16, 21, 24-25
2.	Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.	ПРН – 2	ЗК 1-4, 6, 10, 11, 12; ФК 1-11, 24
3.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.	ПРН – 3	ЗК 1-3, 6, 7, 10-12; ФК 1-3, 11, 24-25
4.	Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання.	ПРН – 4	ЗК 3-4; ФК 12, 16, 21, 24
5.	Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати	ПРН – 5	ЗК 1-3, 6, 7; ФК 1-3, 7, 8, 11, 16, 24

	інформацію щодо діагнозу, враховуючи вік пацієнта.		
6.	Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря- керівника в умовах закладу охорони здоров'я.	ПРН – 6	ЗК 1-3, 6-8; ФК 1-3, 7, 8, 11, 16, 24
7.	Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань.	ПРН – 7	ЗК 8; ФК 1-2, 16, 24
8.	Визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.	ПРН – 8	ЗК 3-4; ФК 5-11, 24
9.	Визначити характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоналізовані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.	ПРН – 9	ФК 1, 2, 6-8, 10, 11
10.	Визначити необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.	ПРН – 10	ЗК 4; ФК 4, 5, 24
11.	Визначити тактику та надавати екстрену медичної допомоги при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.	ПРН – 14	ЗК 5, 7, 8; ФК 1, 7, 11, 16, 24
12.	Формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів; організовувати взаємодію з колегами в своєму та інших закладах, організаціях та установах; застосовувати інструменти просування медичних послуг на ринку, на підставі аналізу потреб населення, в умовах функціонування закладу охорони здоров'я, його підрозділу, в конкурентному середовищі.	ПРН – 16	ФК 3, 7, 10, 11
13.	Виконувати медичні маніпуляції в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.	ПРН – 17	ЗК 14, 15; ФК 7, 11, 16, 24
14.	Визначити стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.	ПРН – 18	ФК 13, 14, 16, 24
15.	Планувати та втілювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.	ПРН – 19	ФК 11, 21

16.	Відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.	ПРН – 21	ЗК 2, 10
17.	Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.	ПРН – 22	ЗК 5, ФК 16
18.	Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.	ПРН – 25	ЗК 5, 6, ФК 11, 16
19.	Управляти робочими процесами у сфері охорони здоров'я, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів, організувати роботу та професійний розвиток персоналу з урахуванням набутих навиків ефективної роботи в команді, позицій лідерства, належної якості, доступності і справедливості, забезпечення надання інтегрованої медичної допомоги.	ПРН – 26	ЗК 2, 8
20.	Вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проектів.	ПРН – 27	ЗК 5-8, 15; ФК 11, 16, 24-25
21.	Приймати ефективні рішення з проблем охорони здоров'я, оцінювати потрібні ресурси, враховувати соціальні, економічні та етичні наслідки.	ПРН – 28	ЗК 14, 15; ФК 11, 21, 24-25

Результати навчання для дисципліни

Категорія: Зн– знання Ум–уміння К– компетентності АВ– автономність та відповідальність	Результати навчання визначають, що студент повинен знати, розуміти та вміти виконувати, після завершення вивчення дисципліни. Результати навчання впливають із заданих цілей навчання. Для зарахування дисципліни необхідно підтвердити досягнення кожного результату навчання.	Символ коду Програмного результату навчання (ПРН) у Стандарті вищої освіти
Зн-1	Мати ґрунтовні знання із структури професійної діяльності.	ПРН-1
Ум-1	Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань.	
К-1	Навички подальшого професійного навчання	
АВ-1	Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.	ПРН-2
Зн-2	Мати знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.	
Ум-2	Вміти проаналізувати проблеми фундаментальних і клінічних біомедичних наук	
К-2	Здатність до визначення необхідного переліку задач фундаментальних і клінічних біомедичних наук	ПРН-3
АВ-2	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо оцінки задач фундаментальних і клінічних біомедичних наук	
Зн-3	Мати спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень	
Ум-3	Уміти критично осмислити проблеми у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.	ПРН-4
К-3	Здатність аналізувати проблеми у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.	
АВ-3	Нести відповідальність за прийняття обґрунтованих рішень і дій щодо правильності висвітлення проблеми у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.	
Зн-4	Знати провідні клінічні симптоми та синдроми; стандартні методики діагностики.	ПРН-5
Ум-4	Вміти виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми; за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи.	
К-4	Здатність встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання	
АВ-4	Нести відповідальність за встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання	ПРН-5
Зн-5	Знати алгоритми роботи з пацієнтом.	
Ум-5	Уміти збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу, враховуючи вік пацієнта.	
К-5	Здатність до оцінки результатів лабораторних та інструментальних досліджень	ПРН-5
АВ-5	Нести відповідальність за повноцінність зібраної інформації про пацієнта.	

Зн-6	Знати принципи встановлення остаточного клінічного діагнозу.	ПРН-6
Ум-6	Вміти встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я.	
К-6	Здатність до встановлення алгоритму щодо формулювання остаточного клінічного діагнозу	
АВ-6	Нести відповідальність за формулювання остаточного клінічного діагнозу	
Зн-7	Знати стандартні методики проведення лабораторних та інструментальних досліджень	ПРН-7
Ум-7	Вміти аналізувати результати лабораторних та інструментальних досліджень та на їх підставі оцінити інформацію щодо діагнозу хворого	
К-7	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів	
АВ-7	Нести відповідальність за прийняття рішення щодо оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень	
Зн-8	Знати головні клінічні синдроми або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.	ПРН-8
Ум-8	Вміти визначити головний клінічний синдром або чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.	
К-8	Володіти навичками взаємодії, щодо визначення головного клінічного синдрому або причини чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого щодо прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.	
АВ-8	Нести відповідальність за своєчасність визначення головного клінічного синдрому або причини чим обумовлена тяжкість стану потерпілого/постраждалого шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини за будь-яких обставин (в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації та бойових дій, в польових умовах, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу.	
Зн-9	Знати принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах.	ПРН-9
Ум-9	Уміти визначити характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоналізовані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.	
К-9	Здатність до комунікації щодо характеру та принципів лікування хворих(консервативне, оперативне) із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами	
АВ-9	Нести відповідальність за якість призначеного лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями, враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах	
Зн-10	Знати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, існуючі алгоритми та стандартними схеми.	ПРН-10
Ум-10	Уміти визначити необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.	
К-10	Здатність до визначення режиму праці, відпочинку та характеру харчування під час лікування хвороб	
АВ-10	Нести відповідальність за обґрунтованість до визначення режиму праці, відпочинку та характеру харчування під час лікування хвороб	
Зн-11	Знати тактику надання екстреної медичної допомоги при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.	ПРН-14
Ум-11	Уміти надавати екстрену медичну допомогу при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.	
К-11	Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.	
АВ-11	Нести відповідальність за якість надання екстреної медичної допомоги при невідкладних станах в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.	
Зн-12	Знати раціональні медичні маршрути пацієнтів.	ПРН-16
Ум-12	Вміти формувати раціональні медичні маршрути пацієнтів.	

К-12	Здатність комунікувати з колегами задля формування раціональних медичних маршрутів пацієнтів	
АВ-12	Нести відповідальність за обґрунтованість рішень щодо формування раціональних медичних маршрутів пацієнтів	
Зн-13	Знати принципи виконання медичних маніпуляцій в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві.	ПРН-17
Ум-13	Уміти виконувати медичні маніпуляції в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.	
К-13	Здатність до комунікації щодо проведення медичних маніпуляцій в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві	
АВ-13	Нести відповідальність за проведення медичних маніпуляцій в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві	
Зн-14	Знати які обмеження життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності потребують оформлення відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо.	ПРН-18
Ум-14	Уміти визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо.	
К-14	Здатність до оцінювання обмеження життєдіяльності особи та тривалості її непрацездатності	
АВ-14	Нести відповідальність за оцінювання обмеження життєдіяльності особи та тривалості її непрацездатності	
Зн-15	Знати протиепідемічні та профілактичні заходи, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.	ПРН-19
Ум-15	Уміти виконувати протиепідемічні та профілактичні заходи, щодо виникнення та розповсюдження захворювань серед населення.	
Ум-16	Уміти відшукувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.	ПРН-21
Ум-17	Уміти застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.	ПРН-22
АВ-15	Нести відповідальність за зрозуміле і однозначне донесення власних знань, висновків та аргументації з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців	ПРН-25
АВ-16	Нести відповідальність за забезпечення надання інтегрованої медичної допомоги.	ПРН-26
Ум-18	Уміти вільно спілкуватися державною та англійською мовою, як усно так і письмово для обговорення професійної діяльності, досліджень та проєктів.	ПРН-27
К-15	Дотримуватись вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності	ПРН-28
АВ-17	Нести відповідальність за дотримання вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.	

2. Інформаційний обсяг «Практики з симуляційної медицини».

На вивчення «Практики з симуляційної медицини» для індивідуального профільного курсу «Дитячі хвороби з дитячими інфекційними» на VI курсі відводиться 2 кредити ЄКТС (60 годин).

3. Структура навчальної дисципліни

Тема	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота
1. Серцево-легенева реанімація		7	5
2. Ведення пацієнта з пароксизмальними порушеннями серцевого ритму та провідності серця		7	5
3. Ведення пацієнта з гострою серцево-судинною та дихальною недостатністю		7	5
4. Ведення пацієнта з шоками		7	5
5. Ведення пацієнта з комами		7	5
Усього годин <u>90</u> / <u>3</u> кредитів ЄКТС	0	35	25
Форма підсумкового контролю	Залік		

4. Тематичний план лекцій згідно наказу 1010-з від 16.03.2023 р. «Про введення в дію навчального плану підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 228 «Педіатрія» лекції не передбачені.

5. Тематичний план практичних занять

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин
1.	Серцево-легенева реанімація	7
2.	Ведення пацієнта пароксизмальними порушеннями серцевого ритму і провідності серця	7
3.	Ведення пацієнта з гострою серцево-судинною та дихальною недостатністю	7
4.	Ведення пацієнта з шоками	7

5.	Ведення пацієнта з комами	7
	Всього	35

6. Тематичний план самостійної роботи студентів

№ з.п.	ТЕМА	Кількість годин
1.	- Підготовка до практичного заняття за темою «Серцево-легенева реанімація». - Опрацювання клінічних протоколів та настанов. - Удосконалення трактування результатів ЕКГ	5
2.	- Підготовка до практичного заняття за темою «Ведення пацієнта з порушенням серцевого ритму та провідності». - Удосконалення методики інтерпретації ЕКГ за темою. - Удосконалення трактування результатів коагулограми.	5
3.	- Підготовка до практичного заняття за темою «Ведення хворого з гострою серцево-судинною та дихальною недостатністю». - Удосконалення інтерпретації ЕКГ за темою.	5
4.	- Підготовка до практичного заняття за темою «Курація хворих із шоками». - Удосконалення методики реєстрації та інтерпретації ЕКГ та ЕхоКГ за темою.	5
5.	- Підготовка до практичного заняття за темою «Курація хворих із комами». - Удосконалення трактування результатів лабораторних методів дослідження (загального аналізу крові, рівня глюкози крові, глікованого гемоглобіну, АЛТ, АСТ, креатиніну, ШКФ, загального білірубину з фракціями, альбуміну, сечовини, ЛДГ, електролітів, коагулограми, кетонових тіл у крові та сечі, рівня ТТГ, Т ₃ , Т ₄ , АКТГ, кортизолу, альдостерону, газів артеріальної і венозної крові та показників кислотно-основного стану крові).	5
	Всього	25

7. **Індивідуальні завдання** згідно наказу 1010-з від 16.03.2023 р. «Про введення в дію навчального плану підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 228 «Педіатрія» не передбачені.

8. Методи навчання

Практичний, наочний, словесний, робота з книгою, відео-метод.

Під час занять використовуються такі методи інтерактивного навчання, як ділові ігри, рольові ігри, кейси тощо.

9. Методи контролю

Усний, письмовий, тестовий, програмований, практичний контроль, самоконтроль.

9.1 Види контролю: поточний і підсумковий.

9.2 Форма підсумкового контролю успішності навчання: залік

9.3 Критерії оцінювання

Контрольні заходи включають поточний і підсумковий семестровий контроль та атестацію випускників.

10. Поточний контроль:

Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу.

На практичному занятті студент обстежує хворого, аналізує отримані дані, формулює та обґрунтовує попередній діагноз; складає план додаткових методів дослідження, документує огляд пацієнта у вигляді короткої історії хвороби; аналізує результати додаткових методів дослідження, порівнює дані у декількох хворих, формулює і обґрунтовує клінічний діагноз; засвоює основні принципи лікування хвороб у клініці внутрішньої медицини, вирішує клінічні ситуаційні задачі, робить коротке повідомлення з виконаної самостійної роботи.

Проведення поточного контролю під час навчальних занять має відбуватися на основі тестового контролю, розв'язання ситуаційних задач, поточного опитування, обстеження хворого, заповнення карти хворого та самостійної роботи, після чого студенту виставляється комплексна оцінка. Студент має отримати оцінку з кожної теми.

Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Остаточна оцінка за поточну навчальну діяльність виставляється за 4-ри бальною (національною) шкалою.

Критерії оцінки практичного заняття

- Знання теоретичного матеріалу мають суттєві помилки, відсутня домашня самопідготовка, вихідний тестовий контроль знань написаний менше ніж на 50,00 %, незадовільне обстеження хворого (незадовільна оцінка за практичні навички), основна контрольна робота з вивченої теми написана на незадовільну оцінку, студент робить помилки, що можуть привести до смерті хворого – **незадовільно**;
- Знання теоретичного матеріалу мають помилки, які, проте, не можуть викликати смерть хворого, вихідний тестовий контроль написаний на 50,00–69,99 %, задовільна оцінка за виконані практичні навички, контрольна

робота з вивченої теми написана на задовільну оцінку, студент робить помилки, які ведуть до здовження діагностичного пошуку, але не загрожують життю хворого – **задовільно**;

- Знання теоретичного матеріалу без помилок, відповідає програмі, вихідний тестовий контроль написаний на 70,00–89,99 %, оцінка «добре» за виконані практичні навички, контрольна робота з вивченої теми написана на оцінку «добре», студент не робить помилок – **добре**.
- Знання теоретичного матеріалу без помилок, відповідає програмі, з базових дисциплін відмінні знання, які студент може використати в терапії, вихідний тестовий контроль написаний на 90,00–100,00 %, оцінка «відмінно» за виконані практичні навички, контрольна робота з вивченої теми написана на оцінку «відмінно», студент не робить помилок, вмє обстежити пацієнта, протрактувати результати обстежень та призначити сучасне, індивідуальне, з дозуванням лікування – **відмінно**.

11. Форми підсумкового контролю успішності навчання

Підсумковий контроль		
Загальна система оцінювання	Участь у роботі впродовж семестру (залік) за 200-бальною шкалою	
Шкали оцінювання	традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ЄКТС	
Умови допуску до підсумкового контролю	Студент відвідав усі практичні заняття і отримав не менше, ніж 120 балів за поточну успішність	
Вид підсумкового контролю	Методика проведення підсумкового контролю	Критерії зарахування
Залік	Мають бути зараховані усі теми, винесені на поточний контроль. Оцінки з 4-ри бальної шкали конвертуються у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності студентів»	Максимальна кількість балів – 200. Мінімальна кількість балів – 120.
Інші види контролю	Див. «Щоденник практики з симуляційної медицини»	

12. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання - це один із завершальних етапів навчальної діяльності та визначення успішності навчання.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \text{СА} \cdot 200 / 5.$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються заліком

4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	200
4.97	199
4.95	198
4.92	197
4.9	196
4.87	195
4.85	194
4.82	193
4.8	192
4.77	191
4.75	190
4.72	189
4.7	188
4.67	187
4.65	186
4.62	185
4.6	184
4.57	183
4.52	181
4.5	180
4.47	179

4-бальна шкала	200-бальна шкала
4.45	178
4.42	177
4.4	176
4.37	175
4.35	174
4.32	173
4.3	172
4.27	171
4.24	170
4.22	169
4.19	168
4.17	167
4.14	166
4.12	165
4.09	164
4.07	163
4.04	162
4.02	161
3.99	160
3.97	159
3.94	158

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.92	157
3.89	156
3.87	155
3.84	154
3.82	153
3.79	152
3.77	151
3.74	150
3.72	149
3.7	148
3.67	147
3.65	146
3.62	145
3.57	143
3.55	142
3.52	141
3.5	140
3.47	139
3.45	138
3.42	137
3.4	136

4-Бальна шкала	200-бальна шкала
3.37	135
3.35	134
3.32	133
3.3	132
3.27	131
3.25	130
3.22	129
3.2	128
3.17	127
3.15	126
3.12	125
3.1	124
3.07	123
3.02	121
3	120
Менше 3	Недостатньо

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ЄКТС, так і в 4-бальну шкалу. Бали шкали ЄКТС у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни, ранжуються за шкалою ЄКТС таким чином:

Оцінка ЄКТС	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ЄКТС у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ЄКТС та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коефіцієнт кореляції між оцінкою ЄКТС та оцінкою за національною шкалою).

13. Методичне забезпечення

Навчальний контент:

- 1) плани практичних занять;
- 2) завдання для самостійної роботи
- 3) методичні вказівки/рекомендації для студентів і викладачів
- 4) алгоритми лікування та надання невідкладної допомоги (відповідно до стандартів доказової медицини)
- 5) алгоритми виконання практичок навичок, медичних маніпуляцій, відеофільми
- 6) результати лабораторних та інструментальних методів досліджень
- 7) муляжі, фантоми тощо
- 8) симулятори, електронні довідники, комп'ютери з відповідним інформаційним забезпеченням
- 9) питання, задачі, завдання або кейси для поточного та підсумкового контролю.

14. Рекомендована література

Основна:

1. Внутрішні хвороби. Підручник заснований на принципах доказової медицини 2019. Видавництво Практична Медицина, Краків, Польща – 1632с.
2. Внутрішні хвороби: у 2 частинах. Частина 1. Розділи 1—8: підручник. За ред. Л.В. Глушка, С.В. Федорова, І.М. Скрипника та ін. 2019. 584 с.
3. Основи внутрішньої медицини: підруч. для студ. ВМНЗ ІV р.а. Т.3. Диференціальний діагноз і ведення хворих у клініці. Гострі та невідкладні стани у клініці внутрішньої медицини / В. Г. Передерій, С. М. Ткач. - Вінниця : Нова Книга, 2018.1004 с.
4. Передерій В.Г., Ткач С.М. Основи внутрішньої медицини. Том 2. Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів. Вінниця: Нова Книга. 2019. 784 с.
5. Сучасні класифікації та стандарти лікування захворювань внутрішніх органів. Невідкладні стани в терапії. Аналізи: нормативні показники, трактування змін. 27-е вид. За ред. Мостового Ю. М. Київ, Центр ДЗК. 2020. 800 с.

Додаткова:

6. Сучасні класифікації з прикладами формулювання діагнозів найпоширеніших хвороб системи кровообігу: навчальний посібник. / за ред. О.О.Абрагамовича. - Львів: ЛНМУ імені Данила Галицького, 2021. 321 с.
7. Davidson's Principles and Practice of Medicine 23rd Edition. Editors: Stuart Ralston, Ian Penman, Mark Strachan Richard Hobson. Elsevier. - 2018. - 1440 p.
8. Harrison's Principles of Internal Medicine, Twentieth Edition (Vol.1 & Vol.2) 21th Edition. 2021; J Jameson, A. Fauci, D. Kasper, S. Hauser, D. Longo, J. Loscalzo.

9. USMLE Step 2 CK Lecture Notes 2017: Internal Medicine (Kaplan Test Prep). - 2019. - Published by Kaplan Medical. - 474 pages.
10. Діючі протоколи та клінічні настанови, гайдлайни
11. Наукові статті в іноземних та вітчизняних фахових виданнях.

Інформаційні ресурси:

<https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/>

<http://joannabriggs.org/>

<http://www.nice.org.uk>

<http://www.health.govt.nz>

<http://rnao.ca/bpg> <http://www.sign.ac.uk>

<http://www.ti.ubc.ca>

<https://empedum/>

Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького
Кафедра внутрішньої медицини № 1
Кафедра внутрішньої медицини № 2

ЩОДЕННИК
ПРАКТИКИ З СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ:
ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА
для студентів 6 курсу ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПРОФІЛЬНОГО КУРСУ
«Дитячі хвороби з дитячими інфекційними»
галузь знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 228 «Педіатрія»

Студент _____
(прізвище, ім'я та по-батькові)

проходить практику з симуляційної медицини (внутрішня медицина) на базі _____ симуляційного центру ЛНМУ
імені Данила Галицького _____
(назва лікувального закладу)

Терміни практики: з _____ до _____ 202_ р.

Керівник виробничої практики від кафедри _____
(посада, ПП, підпис)

Студент прибув "___" _____ 202__ р. вибув "___" _____ 202__ р.

Підпис відповідальної особи _____
М.П.

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Практика з стимуляційної медицини (внутрішня медицина) проводиться відповідно до навчального плану підготовки лікарів та програми практики на VI курсі.

Студенти працюють по 7 академічних годин щоденно, у вільний від роботи час виконують самостійну роботу. Безпосередніми керівниками практики студентів є викладачі профільних кафедр.

Студент до відбуття на практику повинен отримати інструктаж керівника практики від кафедри, щоденник практики.

Під час проходження практики студент зобов'язаний суворо дотримуватись правил внутрішнього розпорядку Симуляційного центру ЛНМУ.

Мета практичної підготовки практики з стимуляційної медицини (внутрішня медицина) полягає у досягненні основних кінцевих цілей, визначених у освітньо-професійній програмі підготовки фахівця і є основою для побудови змісту виробничої практики.

Кінцеві цілі виробничої лікарської практики:

Закріплення знань і практичних навичок, одержаних при вивченні основних клінічних і теоретичних дисциплін та їх подальшого поглиблення й удосконалення під час роботи в лікувально-профілактичних закладах, а також закріплення цих знань та умінь в умовах симуляційного центру.

Конкретні цілі виробничої практики:

- проводити серцево-легеневу реанімацію
- планувати схему надання допомоги, що ймовірно потребуватиме серцево-легеневої реанімації
- аналізувати результати лабораторних та інструментальних методів дослідження після проведення серцево-легеневої реанімації
- визначати причини пароксизмальних порушень ритму і провідності
- аналізувати ЕКГ у пацієнтів з пароксизмальними порушеннями ритму і провідності
- знати принципи надання невідкладної допомоги під час виникнення пароксизмальних порушень ритму і/чи провідності
- визначити провідні патологічні симптоми і синдроми у хворих з шоками і комами різного генезу, гострою серцево-судинною та дихальною недостатністю
- проводити диференційну діагностику та ставити попередній діагноз у пацієнтів з порушеннями ритму та провідності, у хворих з шоками і комами різного генезу, гострою серцево-судинною та дихальною недостатністю
- трактувати загальні принципи лікування, реабілітації і профілактики у пацієнтів з порушеннями ритму та провідності, у хворих з шоками і комами різного генезу, гострою серцево-судинною та дихальною недостатністю
- брати участь у наданні невідкладної допомоги у випадку ургентних станів
- виконувати необхідні медичні маніпуляції.

ПЛАН ПРОХОДЖЕННЯ ПРАКТИКИ З СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ: ВНУТРІШНЯ МЕДИЦИНА

№ з/п	Тема	Год
1.	Серцево-легенева реанімація	7
2.	Пароксизмальні порушення ритму та провідності серця	7
3.	Серцево-судинна та дихальна недостатність	7
4.	Шоки	7
5.	Коми	7
	Всього	35

ЗМІСТ ПРАКТИКИ

Перелік практичних навиків якими має оволодіти студент VI курсу медичного факультету при проходженні виробничої лікарської практики в терапевтичному відділенні стаціонару:

№ п/п	Перелік навичок та вмінь
1	2
1	Визначення потреби в проведенні та проведення серцево-легеневої реанімації
2	Діагностика та надання допомоги під час виникнення пароксизмальних порушень ритму та провідності серця
3	Діагностика та надання допомоги хворому з серцево-судинною та дихальною недостатністю
4	Діагностика та надання допомоги хворому з шоком
5	Діагностика та надання допомоги хворому з комами

Критерії оцінювання виконання практичних навичок:

- виконання практичної навички без помилок - 40 балів,
- виконання практичної навички з окремими недоліками, виправленими самим студентом - 30 балів,
- виконання практичної навички з недоліками, скоригованими викладачем – 15* балів ,
- не виконано практичну навичку - 0 балів.

Примітка. Для навички проведення серцево-легеневої реанімації – 12 балів.

ОЦІНКА РОБОТИ СТУДЕНТА НА ПРАКТИЦІ

№	Назва уміння, практичної навички	Дата складання	Відмітка про зарахування у балах	Підпис
1	Визначення потреби в проведенні та проведенні серцево-легеневої реанімації			
2	Діагностика та надання допомоги під час виникнення пароксизмальних порушень ритму та провідності серця			
3	Діагностика та надання допомоги хворому з серцево-судинною та дихальною недостатністю			
4	Діагностика та надання допомоги хворому з шоком			
5	Діагностика та надання допомоги хворому з комами			
	Сума балів за виконання практичних навичок			

Форми підсумкового контролю успішності навчання

Підсумковий контроль		
Загальна система оцінювання	Участь у роботі впродовж семестру (залік) за 200-бальною шкалою	
Шкали оцінювання	традиційна 4-бальна шкала, багатобальна (200-бальна) шкала, рейтингова шкала ЄКТС	
Умови допуску до підсумкового контролю	Студент відвідав усі практичні заняття і отримав не менше, ніж 120 балів за поточну успішність	
Вид підсумкового контролю	Методика проведення підсумкового контролю	Критерії зарахування
Залік	Мають бути зараховані усі теми, винесені на поточний контроль. Оцінки з 4-ри бальної шкали конвертуються у бали за багатобальною (200-бальною) шкалою відповідно до Положення «Критерії, правила і процедури оцінювання результатів навчальної діяльності студентів»	Максимальна кількість балів – 200. Мінімальна кількість балів – 120.